

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการศึกษาวิจัยที่ดำเนินการตามลักษณะของกระบวนการวิจัยและพัฒนา ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อทดลองใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อประเมินชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบของชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย

- 1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน
 - 1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน
 - 1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา จำนวน 1 คน
- รายชื่อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดอยู่ในภาคผนวก ก

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนชุมแสงสงคราม “อุดรคุณารักษ์อุปถัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

จำนวน 3 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนดี จำนวน 1 คน นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง จำนวน 1 คน และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จำนวน 1 คน เป็นนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาแต่มีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ใช้เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ความเหมาะสมของกิจกรรม และเวลาในการจัดกิจกรรม

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนชุมแสงสงคราม “อุดรชนารักษ์อุปถัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 9 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนดี จำนวน 3 คน นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง จำนวน 3 คน และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จำนวน 3 คน โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 เป็นนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาแต่มีลักษณะใกล้เคียงกันใช้เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนในการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544
2. ศึกษาสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และหนังสืออ่านประกอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หนังสือเรียน วารสาร บทความ เอกสารจากเว็บไซต์ต่างๆ ในอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ
3. ศึกษาวิธีการสร้างชุดกิจกรรมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. สร้างชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยยึดเนื้อหาในระดับความรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย
 - 4.1 ชื่อกิจกรรม
 - 4.2 คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม
 - 4.2.1 กำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- 4.2.2 ผังมโนทัศน์การจัดการเรียนรู้
- 4.2.3 แผนผังการจัดชั้นเรียน
- 4.2.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 4.2.5 คำแนะนำการใช้ชุดกิจกรรม
- 4.2.6 ข้อควรปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรม
- 4.2.7 คำสั่งในการใช้ชุดกิจกรรม
- 4.2.8 ขั้นตอนการปฏิบัติตนระหว่างระหว่างการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาในการสร้างชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไว้ 4 ชุด คือ

- ชุดกิจกรรมที่ 1 Map & Directions
- ชุดกิจกรรมที่ 2 Phitsanulok Province
- ชุดกิจกรรมที่ 3 Attractions
- ชุดกิจกรรมที่ 4 Festivals & Top Local Products

5. นำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของชุดกิจกรรม โดยใช้แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่าชุดกิจกรรมมีความเหมาะสม คือ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 คะแนนขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 คะแนน โดยผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

5.1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 10 ปี สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท หรือเป็นผู้มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 1 คน

5.2 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ภาษาอังกฤษ โดยเป็นคณาจารย์ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือมีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

5.3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเป็นศึกษานิเทศก์ และผู้มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ด้านภาษา หรือมีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

5.4 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางการศึกษาโดยเป็นคณาจารย์ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือมีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

5.5 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาโดยเป็นคณาจารย์ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือมีประสบการณ์ไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

6. นำชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

7. นำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขไปหาประสิทธิภาพ ดังนี้

7.1 ทดลองใช้สอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนชุมแสงสงคราม “อุดรคอนารักษ์อุปถัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 3 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนดี จำนวน 1 คน นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง จำนวน 1 คน และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จำนวน 1 คน เป็นนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาแต่มีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยให้นักเรียนพิจารณาความเหมาะสมของใช้ภาษาที่ใช้ ความเหมาะสมของกิจกรรม และเวลาในการจัดกิจกรรม ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนและสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมตามข้อเสนอแนะของนักเรียน

7.2 ผู้วิจัยนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้สอนเป็นครั้งที่สองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 9 คน โรงเรียนชุมแสงสงคราม “อุดรคอนารักษ์อุปถัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 เป็นนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาแต่มีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยนำผลการทดลองมาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ 75/75

8. ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมและจัดพิมพ์ชุดกิจกรรมพร้อมคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมฉบับสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้จริงในภาคสนาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ผ่านการประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คนมาทำการตรวจให้คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

1.1.1 ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

1.1.2 ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

1.1.3 ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.1.4 ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1.1.5 ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าองค์ประกอบนั้นๆ มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.2 ผู้วิจัยนำผลการตรวจให้คะแนนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังต่อไปนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2533, หน้า 138)

1.2.1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 คะแนน หมายถึง ชุดกิจกรรมในองค์ประกอบนั้น มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.2.2 ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 คะแนน หมายถึง ชุดกิจกรรมในองค์ประกอบนั้น มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1.2.3 ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 คะแนน หมายถึง ชุดกิจกรรมในองค์ประกอบนั้น มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.2.4 ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 คะแนน หมายถึง ชุดกิจกรรมในองค์ประกอบนั้น มีความเหมาะสมในระดับมาก

1.2.5 ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 คะแนน หมายถึง ชุดกิจกรรมในองค์ประกอบนั้น มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

1.3 เกณฑ์ค่าเฉลี่ยขั้นต่ำเพื่อใช้พิจารณาว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมมีความเหมาะสม คือ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 คะแนนขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 คะแนน

2. การหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค เพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดย่อยระหว่างเรียนในแต่ละ ชุดกิจกรรมของนักเรียนมาทำการคำนวณหาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยรวมเพื่อนำมาเป็นค่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

2.2 ผู้วิจัยนำคะแนน จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนภายหลังการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมครบทุกชุดมาทำการคำนวณหาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยรวมเพื่อนำมาเป็นค่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

2.3 นำค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมมาเทียบกับเกณฑ์ 75/75 เพื่อแปล ความหมาย

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค เพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2

แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนชุมแสงสงคราม “อุดรคนารักษ์อุบลวัฒน์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 36 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

แบบแผนการวิจัย

ในการทดลองครั้งนี้จะใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experiment) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design) โดยมีแบบแผนดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538. หน้า 249)

T1	X	T2
เมื่อ T1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ (Pretest)	X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น	T2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ (Posttest)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ชุด ใช้เวลาเรียน 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย

ชุดกิจกรรมที่ 1 Map & Directions	จำนวน 3 ชั่วโมง
ชุดกิจกรรมที่ 2 Phitsanulok Province	จำนวน 3 ชั่วโมง
ชุดกิจกรรมที่ 3 Attractions	จำนวน 3 ชั่วโมง
ชุดกิจกรรมที่ 4 Festivals & Top Local Products	จำนวน 3 ชั่วโมง

มีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพซึ่งนำเสนอไปแล้วในขั้นตอนที่ 1 จึงไม่ขอนำเสนอในที่นี้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Phitsanulok Province ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบ เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและบทความที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ ตลอดจนลักษณะเฉพาะและวิธีการสร้างแบบทดสอบ
2. กำหนดสัดส่วนความสำคัญและจำนวนข้อสอบตามเนื้อหาของแต่ละกิจกรรม
3. สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและตามสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้ จำนวน 50 ข้อ
4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป
5. ตรวจสอบและปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
6. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนชุมชนแสงสงคราม “อุดรคอนารักษ์อุปถัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ทั้งห้องจำนวน 33 คน
7. นำแบบทดสอบหาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์เป็นรายข้อ ด้วยวิธีของเบรนนอน (Brennan) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก 0.2 ขึ้นไป ได้ข้อสอบจำนวน 30 ข้อ
8. วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ทั้งฉบับแบบอิงเกณฑ์ด้วยวิธีของโลเวท (Lovett)

ผลการตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบ พบว่า

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.60 - 1.00
2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ มีค่าระหว่าง 0.22 - 0.89
3. ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.91

2.2 แบบประเมิน โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

2.2.1 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ สร้างดังนี้

2.2.1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วารสาร หนังสือ และงานวิจัยต่างๆ เพื่อเป็น
แนวทางในการสร้างแบบประเมิน

2.2.1.2 กำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการประเมินพฤติกรรมการเรียนของ
นักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการประเมินดังนี้

2.2.1.2.1 พฤติกรรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของ
นักเรียนแบบจับคู่

2.2.1.2.2 พฤติกรรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของ
นักเรียนโดยการทำงานเป็นกลุ่ม

2.2.1.2.3 การนำเสนอผลงานรายกลุ่มของนักเรียน โดยการทำงาน
กลุ่มที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน

2.2.1.2.4 กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม
การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน

2.2.1.3 สร้างแบบประเมินตามประเด็นเนื้อหาที่กำหนด

2.2.1.4 นำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุง

2.2.1.5 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหา

2.2.1.6 นำแบบประเมินมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ระหว่างข้อคำถามกับขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการถาม ได้ค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.60 – 1.00

2.2.1.7 คัดเลือกข้อคำถามโดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่า
ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.2.1.8 นำแบบประเมินที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนออาจารย์ที่
ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนนำไปใช้การเก็บข้อมูล

2.2.1.9 จัดพิมพ์แบบประเมินฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูล

2.2.2 แบบประเมินพฤติกรรมการสอนของครู ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

2.2.2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วารสาร หนังสือ และงานวิจัยต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน

2.2.2.2 กำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการประเมินพฤติกรรมการสอนของครู

2.2.2.3 สร้างแบบประเมินตามประเด็นเนื้อหาที่กำหนด

2.2.2.4 นำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุง

2.2.2.5 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

2.2.2.6 นำแบบประเมินมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการถาม ได้ค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.80 – 1.00

2.2.2.7 คัดเลือกข้อคำถามโดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.2.2.8 นำแบบประเมินที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนนำไปใช้การเก็บข้อมูล

2.2.2.9 จัดพิมพ์แบบประเมินฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดลองใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนชุมแสงสงคราม “อุดรคนารักษ์อุปถัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 36 คน โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนชุมแสงสงคราม “อุดรคนารักษ์อุปถัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 36 คน ที่เป็นกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Phitsanulok Province ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เวลาประมาณ 40 นาที

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเอง โดยใช้เวลาตามตารางสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนชุมแสงสงคราม

“อุตรครุณารักษ์อุปถัมภ์” ใช้เวลาสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง

3. ระหว่างดำเนินการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษแต่ละชุด ผู้วิจัยให้นักเรียนประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน และประเมินพฤติกรรมการสอนของครู ประเมินดังต่อไปนี้

3.1 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ดังนี้

3.1.1 ประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของนักเรียนแบบจับคู่

3.1.2 ประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของนักเรียนโดยการทำงานเป็นกลุ่ม

3.1.3 ประเมินการนำเสนอผลงานรายกลุ่มของนักเรียน โดยการทำงานกลุ่มที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน

3.1.4 ประเมินกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน

3.2 พฤติกรรมการสอนของครู ที่สอนโดยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. ภายหลังการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษฉบับเดิม เพื่อนำมาเป็นคะแนนหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Phitsanulok Province

1.1 นำกระดาษคำตอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

1.2 จากนั้นนำคะแนนหลังเรียนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถิติทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t – test Dependent)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและพฤติกรรมการสอนของครู โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยแยกประเด็นในการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

2.1 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1.1 นำแบบประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมแบบจับคู่ ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่คัดเลือกมาตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

2.1.1.1 ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอยู่ในระดับไม่เคยปฏิบัติหรือปฏิบัติน้อย

2.1.1.2 ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง

2.1.1.3 ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นประจำ

2.1.2 นำผลการให้คะแนนประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมแบบจับคู่ ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่คัดเลือกมาตรวจให้คะแนน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ระวีวรรณ ชินะตระกูล, 2536, หน้า 164)

2.1.2.1 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมในระดับปรับปรุง

2.1.2.2 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมในระดับปานกลาง

2.1.2.3 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.00 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมในระดับดี

2.1.3 นำแบบประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของนักเรียนจากการทำงานเป็นกลุ่ม ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ที่คัดเลือกมาตรวจให้คะแนนดังนี้

2.1.3.1 ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อนักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่มอยู่ในระดับไม่เคยปฏิบัติหรือปฏิบัติน้อย

2.1.3.2 ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อนักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่มอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง

2.1.3.3 ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อนักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่มอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นประจำ

2.1.4 นำผลการให้คะแนนประเมินการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของนักเรียนจากการทำงานเป็นกลุ่ม ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่คัดเลือกมาตรวจให้คะแนน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ระวีวรรณ ชินะตระกูล, 2536, หน้า 164)

2.1.4.1 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่มในระดับปรับปรุง

2.1.4.2 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่มในระดับปานกลาง

2.1.4.3 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.00 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่มในระดับดี

2.1.5 นำแบบประเมินการนำเสนอผลงานของนักเรียน จากการทำงานเป็นกลุ่ม โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ที่คัดเลือกมาตรวจให้คะแนนดังนี้

2.1.5.1 ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเห็นว่าการนำเสนอผลงานของนักเรียนในการทำงานเป็นกลุ่มอยู่ในระดับปรับปรุง

2.1.5.2 ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อเห็นว่าการนำเสนอผลงานของนักเรียนในการทำงานเป็นกลุ่มอยู่ในระดับพอใช้

2.1.5.3 ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อเห็นว่าการนำเสนอผลงานของนักเรียนในการทำงานเป็นกลุ่มอยู่ในระดับดี

2.1.5.4 ให้คะแนน 4 คะแนน เมื่อเห็นว่าการนำเสนอผลงานของนักเรียนในการทำงานเป็นกลุ่มอยู่ในระดับดีมาก

2.1.6 นำผลการให้คะแนนประเมินการนำเสนอผลงานของนักเรียน จากการทำงานเป็นกลุ่ม ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่คัดเลือกมาตรวจให้คะแนน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ระวีวรรณ ชินะตระกูล, 2536, หน้า 164)

2.1.6.1 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีการนำเสนอผลงานในระดับปรับปรุง

2.1.6.2 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 คะแนน หมายถึง นักเรียน

มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่มในระดับพอใช้

2.1.6.3 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่มในระดับดี

2.1.6.4 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.00 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นกลุ่มในระดับดีมาก

2.1.7 นำแบบประเมินกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ที่คัดเลือกมาตรวจให้คะแนนดังนี้

2.1.7.1 ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อนักเรียนมีกระบวนการเรียนรู้ในการทำงานอยู่ในระดับไม่เคยปฏิบัติหรือปฏิบัติน้อย

2.1.7.2 ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อนักเรียนมีกระบวนการเรียนรู้ในการทำงานอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง

2.1.7.3 ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อนักเรียนมีกระบวนการเรียนรู้ในการทำงานอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นประจำ

2.1.8 นำผลการให้คะแนนประเมินกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่คัดเลือกมาตรวจให้คะแนน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ระวีวรรณ ชินะตระกูล, 2536, หน้า 164)

2.1.8.1 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีกระบวนการเรียนรู้ในการทำงานในระดับปรับปรุง

2.1.8.2 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีกระบวนการเรียนรู้ในการทำงานในระดับปานกลาง

2.1.8.3 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.00 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีกระบวนการเรียนรู้ในการทำงานในระดับดี

2.2 แบบประเมินพฤติกรรมการสอนของครู โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เน้นกระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือและเป็นผู้ให้คำแนะนำในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

2.2.1 นำแบบประเมิน พฤติกรรมการสอนของครูมาตรวจสอบหาความสมบูรณ์ และคัดเลือกเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์

2.2.2 นำแบบประเมินพฤติกรรมการสอนของครู โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่คัดเลือกมา ตรวจให้คะแนน ดังนี้

2.2.2.1 ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเห็นว่าครูมีการจัดการสอนแบบร่วมมือและให้คำแนะนำในกระบวนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับไม่ปฏิบัติหรือนานๆ ครั้ง

2.2.2.2 ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อเห็นว่าครูมีการจัดการสอนแบบร่วมมือและให้คำแนะนำในกระบวนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง

2.2.2.3 ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อเห็นว่าครูมีการจัดการสอนแบบร่วมมือและให้คำแนะนำในกระบวนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นประจำหรือบ่อยครั้ง

2.2.3 นำผลการให้คะแนนประเมินพฤติกรรมการสอนของครูโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่คัดเลือกมา ตรวจให้คะแนนแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ระวีวรรณ ชินะตระกูล, 2536, หน้า 164)

2.2.3.1 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 คะแนน หมายถึง ครูมีการจัดการสอนแบบร่วมมือและให้คำแนะนำในกระบวนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปรับปรุง

2.2.3.2 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 คะแนน หมายถึง ครูมีการจัดการสอนแบบร่วมมือและให้คำแนะนำในกระบวนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับระดับปานกลาง

2.2.3.3 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.00 คะแนน หมายถึง ครูมีการจัดการสอนแบบร่วมมือและให้คำแนะนำในกระบวนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับระดับดี

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค

เพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนชุมแสงสงคราม

“อุดรคณารักษ์อุปถัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 36 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกับการวิจัยในชั้นตอนที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

- 1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วารสาร หนังสือ และงานวิจัยต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน
- 1.2 กำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม
- 1.3 สร้างแบบประเมินตามประเด็นเนื้อหาที่กำหนด
- 1.4 นำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุง
- 1.5 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
- 1.6 นำแบบประเมินมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการถาม ได้ค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.60 – 1.00
- 1.7 คัดเลือกข้อคำถามโดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป
- 1.8 นำแบบประเมินที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนนำไปใช้การเก็บข้อมูล
- 1.9 จัดพิมพ์แบบประเมินฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. แบบประเมินการนำทักษะการอ่านไปใช้ประโยชน์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

- 2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร วารสาร หนังสือ และงานวิจัยต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน
- 2.2 กำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการประเมินการนำทักษะการอ่านไปใช้ประโยชน์
- 2.3 สร้างแบบประเมินตามประเด็นเนื้อหาที่กำหนด
- 2.4 นำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุง
- 2.5 นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

2.6 นำแบบประเมินมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อความถามกับขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการถาม ได้ค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.60 – 1.00

2.7 คัดเลือกข้อความถามโดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.8 นำแบบประเมินที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนนำไปใช้การเก็บข้อมูล

2.9 จัดพิมพ์แบบประเมินฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนการประเมินชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากได้ทดลองใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง Phitsanulok Province สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนชุมแสงสงคราม “อุดรคุณารักษ์อุบลัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 36 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1 **แบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม** ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 นำแบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนมาตรวจสอบหาความสมบูรณ์และคัดเลือกเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์

1.2 นำแบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ที่คัดเลือกมา ตรวจสอบให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

1.2.1 ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบว่ามีความคิดเห็นน้อยที่สุด

1.2.2 ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบว่ามีความคิดเห็นน้อย

1.2.3 ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบว่ามีความคิดเห็นปานกลาง

1.2.4 ให้คะแนน 4 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบว่ามีความคิดเห็นมาก

1.2.5 ให้คะแนน 5 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบว่ามีความคิดเห็นมากที่สุด

1.3 นำผลการให้คะแนนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มาทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ระวีวรรณ ชินะตระกูล, 2536, หน้า 164)

1.3.1 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมในระดับน้อยที่สุด

1.3.2 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมในระดับน้อย

1.3.3 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมในระดับปานกลาง

1.3.4 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมในระดับมาก

1.3.5 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมในระดับมากที่สุด

2. แบบประเมินการนำทักษะการอ่านไปใช้ประโยชน์

2.1 นำแบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการนำทักษะการอ่านไปใช้ประโยชน์มาตรวจสอบหาความสมบูรณ์และคัดเลือกเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์

2.2 นำแบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการนำทักษะการอ่านไปใช้ประโยชน์ ที่คัดเลือกมา ตรวจสอบให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

2.2.1 ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบว่ามีความคิดเห็นในการนำไปใช้ประโยชน์น้อยที่สุด

2.2.2 ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบว่ามีความคิดเห็นในการนำไปใช้ประโยชน์น้อย

2.2.3 ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบว่ามีความคิดเห็นในการนำไปใช้ประโยชน์ปานกลาง

2.2.4 ให้คะแนน 4 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบว่ามีความคิดเห็นในการนำไปใช้ประโยชน์มาก

2.2.5 ให้คะแนน 5 คะแนน เมื่อนักเรียนตอบว่ามีความคิดเห็นในการนำไปใช้ประโยชน์มากที่สุด

2.3 นำผลการให้คะแนนความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการนำทักษะการอ่านไปใช้ประโยชน์ มาทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ระวีวรรณ ชินะตระกูล, 2536, หน้า 164)

2.3.1 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นในการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับน้อยที่สุด

2.3.2 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นในการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับน้อย

2.3.3 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นในการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง

2.3.4 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นในการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับมาก

2.3.5 ได้คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นในการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับมากที่สุด